

Oponentský posudek na bakalářskou práci:

Ondřej Golis

Slaný očima jeho obyvatel

Práce *Slaný očima jeho obyvatel* má 41 stran, je formálně dobře zpracována, hezky napsaná a dobře se čte. Je doplněna četnými přílohami a přepisy výzkumných rozhovorů.

Autor se pokouší srovnat pohled na město Slaný očima dvou různých generací: starší pamětnické nad šedesát let a generace svých vrstevníků 20-30 let. Používá k tomu metodu dotazníků o 26 otázkách týkajících se na – specifickou města z pohledu respondentů – reflexe jeho pozitiv a negativ – společenským životem obyvatel – město Slaný jako domov – a fenomén „Slaňáctví“. Ty zadává 15ti respondentům v jedné a 15 v druhé skupině.

Autor vychází v úvodu z Baumanovi (2004) charakterizace měnícího se prostoru dnešního světa, jak ji popisuje ve své knize *Individualizovaná společnost*, když mluví o současném trendu znehodnocení místa, degradace lokality, v němž již dopravní geografické bariéry jakoby postrádaly smysl. To je jistě brilantní odrazový můstek pro další bádání, ale dále v textu zůstane zcela zapomenut.

První problém je, že celé téma se rozmělní na celou řadu spolu nesouvisejících pohledů na město Slaný, přičemž žádnému z nich pak není věnována větší pozornost, žádný se neukáže pro zadané téma jako klíčový. Až se člověku naskytá nakonec vůbec otázka, zdali je Slaný vůbec téma? Co nám lidem kteří odsud nepochází, čtení takto koncipované práce o Slaném řekne? Kde je nějaký vědecký přesah, možnost zobecnění? Desítky detailů a regionálií doslova na jedné hromadě přeci ještě netvoří vědeckou práci...

Vidím hned několik důvodů, jenž k takto hubenému výsledku po výborném Baumanovském počátku vedou:

- Uvedený typ dotazníkové metody je pro podobné sledování dosti nevhodný. Ani otázky nejsou nejlépe voleny: rozhodně nesledují vytyčený záměr. Nutno zde zdůraznit, že celý terénní výzkum si bezesporu žádá daleko více času, než dva-tři dny nutné k takové dotazníkové rychlé sondě.
- Autor si nebere na pomoc žádného z dnešních klasiků studia místa a místní identity (jako je např. Norberg-Schultz 1994, Tuan 1979, Rowles 1983 a další) a před tématem tak stane sám z holýma rukama. V uvedené

teoreticky hubeňoučké bibliografii není nic, co by mu mohlo dát radu, či směr.

- Získané dotazníkové výpovědi nejsou nejlépe zpracovány. Autor probírá odpovědi na jednu otázku po druhé, aniž by mezi sebou jednotlivé odpovědi respondentů na tu samou otázku, či odpovědi na různé otázky, mezi sebou konfrontoval. (Získaný obraz tak jakoby mnohdy postrádal sociální změnu, trend konflikt.)

Výsledkem takového výzkumu je logicky pak jen sada v jistém smyslu banálních tvrzení (viz kapitola Závěr str.36-39):

- Dozvídáme se například že „specifikem pro oslovené obyvatele Slaného je poloha města blízko Prahy.“ (bod 1 závěru).
- Že staří a mladí mají k městu jiný vztah. (Což se dalo samozřejmě čekat, ale jak, v čem jiný).
- Že přestože město vnímají pozitivně, mnozí mladí by zkusili žít i jinde. (A kteří mladí by nezkusili?)
- Že, staří respondenti (věk 60-85) vnímají zdejší kulturní život pasivněji a nikam nechodí.
- Že, „Slaný je podle respondentů malé město, čemuž zdá se odpovídá nabídka společensko-kulturních aktivit.“
- Že, „Většina respondentů se cítí ve Slaném doma – je to místo, kde se narodili, kde žijí většinu života, kde se cítí bezpečně a jistě“. (Bez důvodu proč tomu tak je.)

Nejlépe snad závěr plný výroků sice jistě pravdivých, ale však nic nového neříkajících může charakterizovat jeho jediná shrnující věta: *„Identifikace jednotlivce s žitým prostorem a reflexe tohoto vztahu je nesmírně složitým procesem, do kterého vstupuje velké množství faktorů. Důležitou roli v tomto ohledu hrají jak nositelé lokálního vědomí, tedy jednotliví lidé žijící v určitém místě, tak lokalita sama, její genius loci, což se v případě mojí práce potvrdilo beze zbytku.“* Nad tím nezbyvá než souhlasně pokývat hlavou, ale člověk se stejně neubrání pocitu, že tohle všechno se tak nějak vědělo již na počátku a že důkaz pro to, pokud byl vůbec žádán, se stejně nekonal.

Závěrem lze říci, že přes všechny tyto nedostatky, vyplývající většinou již ze samotného formulování cílů výzkumu, se autor snažil a předvedl značné formální a stylistické schopnosti formulovat bakalářskou práci. Jako výsledné hodnocení navrhuji známku v bodovém hodnocení odpovídající lepší trojce.

Oponent
Radan Haluzík
Katedra obecné antropologie
Fakulta humanitních studií